

Luiza ȘOȘU,

Lecturer

(Alec Russo State University of Bălți, Republic of Moldova)

Mihai Eminescu

„Luceafărul”

fragment

A fost odată ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră-n toate celea,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colț
Luceafărul așteaptă.

Privea în zare cum pe mări
Răsare și străluce,
Pe mișcătoarele cărări
Corăbii negre duce.

Îl vede azi, îl vede mâni,
Astfel dorința-i gata;
El iar, privind de săptămâni,
Îi cade dragă fata.

Cum ea pe coate-și răzima
Visând ale ei tâmple
De dorul lui și inima
Și sufletu-i se împle.

Și cât de viu s-aprinde el
În orișicare sară,
Spre umbra negrului castel
Când ea o să-i apară.

Și pas cu pas pe urma ei

Hesperus by Mihai Eminescu

(a fragment)

Blessed into life upon a time
In old, royal bowers
A maiden of an Eastern clime
Grew vying with the flowers.

She flushed amidst them as the moon
Reigns the canopy of night,
The twinkling stars of which she soon
Made her loneliness delight.

From daring domes of her bowers
To the window-ledge she glides,
To scrutinize the skies for hours
Where Hesperus abides.

She sees him rise above the sea,
Gleaming in his heaven's hearth,
Steering black ships to ports of lee
On many a trembling path.

One night, a second and the third
Spires up her longing sigh;
And weeks go by till he has heard
And fondly cherished on high.

She cups her chin into her hands
And dreams of him night whole -
For he who firmament ascends
Caught prison in her soul.

So lively kindles he on high,
Stung with a devout wish -
To be lulled and be a-nigh
By her dress's silky swish.

And step by step he follows her

Alunecă-n odaie,
Țesând cu recile-i scânteii
O mreajă de văpaie.

Și când în pat se-ntinde drept
Copila să se culce,
I-atinge mâinile pe piept,
I-nchide geana dulce;

Și din oglindă luminiș
Pe trupu-i se revarsă,
Pe ochii mari, bătând închiși
Pe fața ei întoarsă.

Into the inmost bowers.
And weaves a shroud about her
From beams he sends in showers.

And ere she stretches on her bed
They comb her golden hair.
And when to rest she lays her head -
Veil her lids with sweetest care.

And when in sleep she turns her face
He resplends the mirror frame.
Oblivious of his realm and race,
Cradles her in fervid flame.

14.01.2012